

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.031 van 28 november 2002
in de zaak A. 129.487/IX-3583.**

In zake : 1. de NV WINGS,
 2. de NV AMIS,
 3. de NV ASSOC INTERIM,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat N. WEINSTOCK,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Roodebeeklaan 45

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te ZELLIK,
Noorderlaan 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV WINGS, de NV AMIS en de NV ASSOC INTERIM op 20 november 2002 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de jegens elk van hen genomen beslissing van 10 november 2002 van de Vlaams minister van Werkgelegenheid, houdende de intrekking van -wat de eerste en derde verzoekende partij betreft- de erkenning als uitzendbureau in het Vlaams Gewest (erkenningen nr. VG.615/U en VG.74/U), en de intrekking van -wat de tweede verzoekende partij betreft- de erkenning als bureau voor private arbeidsbemiddeling, met inbegrip van uitzendactiviteiten, van outplacementactiviteiten, van bemiddeling van betaalde sportbeoefenaars en van bemiddeling van schouwspelartiesten in het Vlaams Gewest (erkenning nr. VG.56/BUOSA);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2002, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Krachtens het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest, is de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling toegestaan onder de in dat decreet bepaalde voorwaarden. Private arbeidsbemiddeling wordt daarbij omschreven als :

“a) de activiteiten uitgeoefend door een tussenpersoon, die erop gericht zijn werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling of werkgevers bij het zoeken van werknemers;

b) het in dienst nemen van werknemers, om hen ter beschikking te stellen met het oog op de uitvoering van een bij of krachtens de wet toegelaten tijdelijke arbeid”.

Een van de voorwaarden waaraan een bureau dat als rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel in het Vlaams Gewest heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt, moet voldoen om de activiteiten van de private arbeidsbemiddeling uit te oefenen -een bureau dat zijn maatschappelijke zetel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft en dat activiteiten in Vlaanderen uitoefent moet aan gelijkwaardige voorwaarden voldoen- bestaat erin dat het onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, “geen personen (mag) hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling” (artikel 5, 3°, c) van het decreet). Ook moet elk bureau vooraf worden erkend (artikel

6, § 1). Deze erkenning wordt voor onbepaalde duur verleend door de Vlaams minister die het tewerkstellingsbeleid onder zijn bevoegdheid heeft na advies van de bij artikel 16 van het decreet in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen opgerichte adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling (artikel 7, §§ 2 en 3). Ter uitvoering van artikel 6, § 1, tweede lid, van het decreet heeft de Vlaamse regering in haar besluit van 8 juni 2000 bepaald dat een afzonderlijke erkenning vereist is voor uitzendactiviteiten, uitzendactiviteiten in de bouwsector, outplacementactiviteiten, arbeidsbemiddeling van betaalde sportbeoefenaars en arbeidsbemiddeling van schouwspelactiviteiten.

Op het in dienst nemen van werknemers, om hen ter beschikking te stellen met het oog op de uitvoering van een bij of krachtens hoofdstuk II van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, toegelaten tijdelijke arbeid, zijn krachtens artikel 8, § 1, van het decreet, een aantal bijkomende voorwaarden van toepassing. Onder meer mogen zij “geen achterstallige bijdragen verschuldigd zijn zoals belastingen, bijdragen te innen door de RSZ of bijdragen te innen door of voor rekening van Fondsen voor Bestaanszekerheid”.

Naar luid van artikel 11, § 1, van het decreet kan de minister, na advies van de adviescommissie, met een gemotiveerde beslissing en nadat het betrokken bureau vooraf gehoord is door de adviescommissie, de erkenning intrekken, onder meer wanneer “het bureau de bepalingen van dit decreet overtreedt” of wanneer “het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door personen wiens erkenning werd ingetrokken of geschrapt” (artikel 11, § 1, eerste lid, 1° en 7° en artikel 11, § 1, tweede en derde lid).

1.2. De drie verzoekende partijen zijn naamloze vennootschappen met zetel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zij zijn voor onbepaalde duur erkend om in het Vlaams Gewest hetzij een activiteit als uitzendbureau uit te oefenen (eerste en derde verzoekende partij) hetzij de activiteit uit te oefenen van een bureau voor private arbeidsbemiddeling met inbegrip van uitzendactiviteiten, van outplacement-activiteiten, van bemiddeling van betaalde sportbeoefenaars en van bemiddeling van schouwspelartiesten (tweede verzoekende partij).

1.3. Volgens het verzoekschrift zijn de drie verzoekende partijen op economisch vlak sterk gelieerd aan de NV ARROW INTERIM, een vennootschap

die over een erkenning beschikte om in het Vlaams Gewest een activiteit als uitzendbureau uit te oefenen (vergunning VG 068/U).

In feite blijken de drie verzoekende partijen en de NV ARROW INTERIM zeer nauwe banden met elkaar en met een NV ORT te hebben, zowel op het vlak van aandeelhouderschap als op het vlak van het bestuur. Wat het aandeelhouderschap betreft, blijkt de tweede verzoekende partij voor bijna 100 % aandeelhouder te zijn van de NV ARROW INTERIM. Einde 2001 verwierf tweede verzoekende partij ook eerste verzoekende partij en in juni 2002 derde verzoekende partij. Zelf is tweede verzoekende partij voor 70 % in handen van een NV ORT waarvan Corinne INDEN meerderheidsaandeelhouder is. Blijkens het advies van 23 oktober 2002 van de adviescommissie, was J-G. LABADIE gedelegeerd bestuurder van eerste en tweede verzoekende partij en van de NV ARROW INTERIM, alsook van de NV ORT en was hij ook bestuurder van derde verzoekende partij; de NV ORT was verder ook bestuurder van eerste en tweede verzoekende partij, terwijl C. INDEN ook bestuurder was in deze vennootschappen en in derde verzoekende partij.

Uit de door verzoekster voorgelegde stukken blijkt dat J-G. LABADIE en F. MAES evenals de NV ORT op 12 oktober 2002 ontslag genomen hebben als bestuurder van eerste verzoekende partij, waarna J. LOODTS tot bestuurder werd benoemd en C. INDEN werd bevestigd als bestuurder om vervolgens aangeduid te worden als gedelegeerd bestuurder met ingang van 14 oktober 2002. Eveneens op 12 oktober 2002 nam de algemene vergadering van tweede verzoekende partij het ontslag als bestuurder aan van J-G. LABADIE en van de NV ORT, waarna J. LOODTS tot bestuurder werd benoemd en G. COSTES en C. INDEN werden bevestigd in hun mandaat als bestuurder, met aanduiding van laatstgenoemde als gedelegeerd bestuurder vanaf 14 oktober 2002. Nog op 12 oktober 2002 aanvaardde de algemene vergadering van derde verzoekende partij het ontslag als bestuurder van F. MAES, C. INDEN en van de NV ORT, waarna de heren J. VAN TUYL en A. HEYLBROECK tot bestuurders werden aangewezen.

De verzoekende partijen leggen ook een “convention de cession de fonds de commerce” voor, op 7 oktober 2002 afgesloten tussen de NV ARROW INTERIM en de NV WINGS, eerste verzoekende partij, waarbij de NV WINGS op 14 oktober 2002 een deel van het actief van de filialen van de NV ARROW INTERIM overneemt, met name het cliënteel van het departement “intérimaires

ouvriers, employés et bouchers” en de daarmee verbonden pool van uitzendkrachten, zulks tegen de prijs van 4 % van het zakencijfer dat de NV WINGS op het overgedragen cliënteel inzake uitzendarbeid realiseert in de boekjaren 2003 en volgende met een maximum van € 3.500.000. Tevens worden bepaalde elementen van het materieel actief van de NV ARROW INTERIM, die later overgedragen kunnen worden, ter beschikking gesteld van de NV WINGS; het deel van het vast personeel van de NV ARROW INTERIM dat zich met het beheer van die vennootschap bezighoudt wordt ook ter beschikking gesteld gedurende de periode voorafgaand aan de overdracht van dit personeel aan de NV WINGS overeenkomstig de Europese richtlijnen terzake.

1.4. Op 14 oktober 2002 besluit de aangestelde van de bevoegde Vlaams minister dat de NV ARROW INTERIM, wegens achterstallige betalingen bij de RSZ en wegens het niet naleven van het afbetalingsplan dat de RSZ haar had toegestaan, niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarde van artikel 8, § 1, 3°, van het decreet van 13 april 1999 en trekt hij haar erkenning met ingang van 15 oktober 2002 in op grond van artikel 11, § 1, 1°, van het decreet.

1.5. Met aangetekende brieven van 10 oktober 2002 nodigt de adviescommissie de vertegenwoordigers van de verzoekende partijen uit op een hoorzitting in het kader van de procedure tot intrekking van hun erkenning op grond van artikel 11, § 1, 1°, van het decreet van 13 april 1999. In de oproeping wordt gesteld dat de adviescommissie van oordeel is dat de verzoekende partijen “niet meer beantwoord(en) aan de erkenningsvoorwaarde zoals bepaald in artikel 5, 3°, c van het decreet van 13 april 1999”, doordat “J-G. LABADIE in zijn hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder van de NV ARROW INTERIM (mede)verantwoordelijk is voor de aanzienlijke schulden van deze vennootschap bij de RSZ” en aldus in ernstige overtreding is inzake de naleving van de sociale verplichtingen zoals bedoeld in dat artikel 5, 3°” terwijl J-G. LABADIE functies vervult bij elk van de drie verzoekende partijen, te weten de functie van gedelegeerd bestuurder bij de NV WINGS en bij de NV AMIS en de functie van bestuurder -minstens de bevoegdheid om de NV te vertegenwoordigen- bij de NV ASSOC INTERIM.

1.6. De hoorzitting vindt plaats op 23 oktober 2002. De raadsman van de verzoekende partijen legt een nota neer waarin hij in hoofdorde betoogt dat artikel 5, 3°, c, van het decreet van 13 april 1999 in deze niet toepasselijk is, aangezien die bepaling verbiedt dat in het bestuur van de vennootschap personen actief zijn die tijdens de periode van vijf jaar “voorafgaand aan de erkenningsaanvraag” herhaaldelijk of op ernstige wijze in overtreding zijn geweest met de daar bedoelde regelgeving, maar dat daar in hun geval -aangezien zij reeds langer dan vijf jaar erkend zijn- geen sprake van is, zodat de intrekking dit artikel niet als basis kan hebben. Daar wordt aan toegevoegd dat, indien de commissie een ander artikel in overweging zou nemen, de verzoekende partijen de kans moeten krijgen om hun verweer te voeren.

1.7. In haar adviezen nr. 281, 282 en 283 van 23 oktober 2002 stelt de adviescommissie, “op grond van de verklaringen van de vertegenwoordigers van de firma tijdens de bijeenkomst van heden”, vast dat er in de kantoren van de NV WINGS, in het kantoor van de NV AMIS te Gent en in het kantoor van de NV ASSOC INTERIM te Hasselt “uitzendactiviteiten worden verricht door vast personeel dat [nog] verbonden is met een arbeidsovereenkomst met de NV ARROW INTERIM”, waarvan de erkenning sinds 15 oktober 2002 ingetrokken is. Zij overweegt dat de verzoekende partijen aldus hebben “toegelaten dat in (hun kantoren) uitzendactiviteiten worden uitgeoefend door personen waarvan de erkenning werd ingetrokken” en dat hun erkenning derhalve op grond van artikel 11, § 1, 7°, van het decreet van 13 april 1999 ingetrokken kan worden. Wat betreft die in aanmerking genomen rechtsgrond vermelden de adviezen: “Dat niet naar deze decretale bepaling werd verwezen in de uitnodiging tot de hoorzitting van heden, kan volgens de commissie niet ingeroepen worden als een schending van de rechten van de verdediging, gelet op het feit dat bedoelde vaststelling gesteund is op de verklaringen die vertegenwoordigers van de firma hebben afgelegd tijdens de hoorzitting van heden”.

1.8. Op 10 november 2002 beslist de bevoegde Vlaams minister met drie afzonderlijke besluiten om de erkenning van de verzoekende partijen met ingang van 18 november 2002 in te trekken. De besluiten citeren de volledige tekst van het advies van de adviescommissie en voegen daar telkens aan toe: “Overwegende dat uit voornoemd advies blijkt dat het bureau de bepalingen van artikel 11, § 1, 7° van voormeld decreet van 13 april 1999 heeft overtreden”.

Deze beslissingen worden pas op 18 november 2002 medegedeeld via een proces-verbaal van verhoor.

Deze drie intrekingsbesluiten, die op 18 november 2002 ter kennis van de drie verzoekende partijen zijn gebracht, vormen het voorwerp van het onderhavige collectief verzoekschrift.

2. Overwegende dat de drie bestreden besluiten het eindresultaat zijn van één administratieve procedure, opgestart naar aanleiding van vaststellingen gedaan in het dossier betreffende de erkenning van de NV ARROWS INTERIM, waarmee de verzoekende partijen nauw verbonden zijn; dat de administratie en de adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling de dossiers van de drie verzoekende partijen steeds gelijktijdig hebben behandeld en dat zij telkens dezelfde feitelijke en juridische problemen aan de orde hebben gesteld; dat in het verzoekschrift dezelfde middelen worden aangevoerd, die geen afzonderlijk onderzoek vergen; dat de vorderingen derhalve zo nauw met elkaar verbonden zijn dat er in één arrest uitspraak over kan worden gedaan;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, dit wil zeggen dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het gevreesde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich op dat ogenblik reeds gerealiseerd zal hebben;

4.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in het eerste middel de schending aanvoeren van artikel 11, § 1, van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest en van de algemene beginselen van het recht op verdediging, van tegenspraak en de hoorplicht, doordat de erkenningen worden ingetrokken op grond van een vermeende inbreuk op artikel 11, § 1, 7°, van dat decreet terwijl de verzoekende partijen bij de adviescommissie uitgenodigd waren -en zich daar ook verdedigd hebben- in het kader van een procedure tot intrekking van een erkenning

wegens de niet naleving van artikel 5, 3°, c), van het decreet; dat zij van oordeel zijn dat het recht om voorafgaand gehoord te worden veronderstelt dat de betrokkene voorafgaand en duidelijk wordt ingelicht over de ten laste gelegde grieven en dat, indien de commissie besluit tot uitbreiding of wijziging van de aangehouden tenlasteleggingen, betrokkene hiervan tijdig in kennis wordt gesteld zodat hij zijn verweer met kennis van zaken kan waarnemen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting verwijst naar de besprekingen gevoerd tijdens de vergadering van de adviescommissie van 23 oktober 2002;

4.3.1. Overwegende dat artikel 11, §1, van het decreet van 13 april 1999 aan de Vlaams minister van Werkgelegenheid de bevoegdheid verleent om een erkenning in te trekken na advies van de adviescommissie, die de verplichting heeft om de betrokkene te horen; dat het decreet zelf de inhoud van die verplichting niet nader bepaalt; dat het optreden van de verwerende partij op dat vlak dan ook getoetst moet worden aan de verplichtingen die het bestuur op grond van het beginsel van de hoorplicht moet nakomen;

Overwegende dat de decretaal georganiseerde tegenspraak slechts nuttig uitgeoefend kan worden wanneer de adviescommissie de betrokkene vooraf duidelijk inlicht over de essentiële gegevens van het dossier dat tegen hem is opgesteld; dat een van die essentiële gegevens de mededeling betreft van de onregelmatigheden die zijn vastgesteld en die de grondslag kunnen vormen voor de intrekking van de erkenning; dat aldus te dezen aan de verzoekende partijen medegedeeld is dat -en waarom- zij, steunende op vaststellingen die de adviescommissie had gedaan in het kader van het onderzoek van de erkenning van de NV ARROW INTERIM, niet meer voldeden aan “de erkenningsvoorwaarde zoals bepaald in artikel 5, 3°, c), van het decreet van 13 april 1999”; dat die bepaling betrekking heeft op de uitoefening van beheersmandaten door personen die gedurende een bepaalde periode hun fiscale, sociale of andere wettelijke verplichtingen niet nagekomen zijn en aldus een strikt afgelijnde problematiek betreft; dat in die omstandigheden de verzoekende partijen, rekening houdend met die mededeling, mochten verwachten -in beginsel althans- dat het onderzoek door de adviescommissie tot die problematiek zou beperkt blijven, hetgeen zij trouwens uitdrukkelijk in hun verweer hebben aangegeven;

4.3.2. Overwegende dat de adviescommissie haar advies aan de minister gesteund heeft op een geheel andere grondslag, te weten de niet-naleving van artikel 11, § 1, 7°, van het decreet en meer bepaald de tewerkstelling in de kantoren van de verzoekende partijen van een aantal personeelsleden dat met een arbeidsovereenkomst nog met de NV ARROWS INTERIM verbonden is, hetgeen volgens haar betekent dat de verzoekende partijen toegelaten hebben dat er in hun kantoren activiteiten werden uitgeoefend door personen waarvan de erkenning sinds 15 oktober 2002 werd ingetrokken;

4.3.3. Overwegende dat de adviescommissie gemeend heeft aldus te kunnen handelen “op grond van de verklaringen van de vertegenwoordigers van (de drie verzoekende partijen) tijdens de bijeenkomst van heden”;

Overwegende dat de verwerende partij aan de Raad van State geen verslag voorlegt van het verloop van het verhoor voor de adviescommissie, noch van de verklaringen die de vertegenwoordigers van de verzoekende partijen op de vergadering van 23 oktober 2002 hebben afgelegd; dat het dan ook niet mogelijk is na te gaan in welke context die vertegenwoordigers bepaalde verklaringen hebben gedaan of mogelijk zelfs bekentenissen hebben afgelegd; dat het evenmin mogelijk is na te gaan of de verzoekende partijen er tijdens diezelfde vergadering van de adviescommissie formeel op gewezen zijn dat uit hun verklaringen eigenlijk een nieuw feit afgeleid kon worden dat een andere of een bijkomende grondslag kon vormen voor de intrekking van hun erkenning en dat zij toen uitgenodigd zijn om - voor zover de adviescommissie de zaak zo dringend kon achten dat geen enkel uitstel aanvaard kon worden- zich te verweren, zowel over de feiten als over de vraag of die feiten gekwalificeerd kunnen worden als een overtreding van artikel 11, § 1, 7°, van het decreet en of die overtreding tot de intrekking van de erkenning diende te leiden; dat, nu de verwerende partij niet aantoont dat zij de verzoekende partijen in staat heeft gesteld om zich behoorlijk te verweren met betrekking tot de gegevens die het decisief motief vormen van het advies waarop het bestreden besluit steunt, de vaststelling zich opdringt dat de verwerende partij geen correcte invulling heeft gegeven aan de op haar rustende verplichting om de verzoekende partijen te horen; dat het eerste middel ernstig is;

5.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de intrekking, met onmiddellijke ingang, van hun erkenning als uitzendbureau insluit dat zij onmiddellijk hun enige activiteit moeten

staken, dat hun cliënteel zich tot de concurrentie zal wenden hetgeen hen onherstelbare schade berokkent en dat, wanneer die toestand meer dan enkele dagen duurt, de vennootschappen zichzelf zullen moeten opdoeken;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat, door de intrekking van hun erkenning, de verzoekende partijen gedwongen worden tot de stopzetting van hun gehele activiteit in het Vlaams Gewest; dat, ook al hebben de verzoekende partijen nog de mogelijkheid om hun activiteit in de andere gewesten voort te zetten, het goed denkbaar is dat het plotse onttrekken van een gehele regio aan het werkgebied van een onderneming haar levensvatbaarheid op korte of middellange termijn kan aantasten; dat in die zin wordt aangenomen dat de verzoekende partijen elk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden;

6. Overwegende dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid van de zaak verantwoorden met een verwijzing enerzijds naar de onmiddellijke uitwerking -op de dag van de kennisgeving- van de bestreden beslissingen en anderzijds naar de assertiviteit van de concurrentie die aast op haar cliënteel, met het gevolg dat “de onmiddellijke teloorgang van de drie firma’s dreigt”; dat, aangezien het inderdaad niet uitgesloten is dat het verbod om in het Vlaams Gewest te werken, de drie ondernemingen op zeer korte termijn in ernstige moeilijkheden brengt, het beroep op de procedure bij hoogdringendheid verantwoord is;

7. Overwegende dat de wettelijke voorwaarden waaronder de Raad van State bij hoogdringendheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan bevelen, vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de jegens de NV WINGS, de NV AMIS en de NV ASSOC INTERIM genomen beslissing van 10 november 2002 van de Vlaams minister van Werkgelegenheid, houdende de intrekking van -wat de NV WINGS en de NV ASSOC INTERIM betreft- de erkenning als uitzendbureau in het Vlaams Gewest (erkenningen nr. VG.615/U en VG.74/U), en de intrekking van -wat de NV AMIS betreft- de erkenning als bureau voor private arbeidsbemiddeling, met

inbegrip van uitzendactiviteiten, van outplacementactiviteiten, van bemiddeling van betaalde sportbeoefenaars en van bemiddeling van schouwspelartiesten in het Vlaams Gewest (erkenning nr. VG.56/BUOSA);.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.